

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר

עֲרַפָּה נֶשֶׁל נְשֵׁעָה

חלקים נבחרים מדרשה לחזוק

למוזד הזהר הקדוש

– ביום הקדוש [יום הכפורים] תשע"א –

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש תובב"א

תשרי תשע"א לפ"ק

— ההבטחות הגדולות של הרשב"י —

(בזהר תרומה קכ"ח):

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א:
מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים
[בהפצת הזהר הקדוש]
מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה

א. כופה את מלכות הרשעה.

ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.

ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י:

ד. זוכה לראות בנים לבניו.

ה. זוכה לעשירות בעולם הזה.

ו. זוכה לעולם הבא.

ז. אין שום אהד שייכול להזיק ולהרע לו.

ח. נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו.

ט. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה בכל הענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.

י. הרשב"י יכיר לו טובה על כך ומליץ טוב בעדו.

יא. הקדוש ברוך הוא מברך אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את בלם להקדוש ברוך הוא.

יב. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלויים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומיחזים רק לו.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדְּרָשָׁה

יוֹם הַקְּדוּשׁ תִּשְׁעֵי א

מִכַּ"ק אֲדַמּוּ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בבֵּיהֶמ"ד עֲטַרְת יִשְׁעִיהָ הָאֲלָמִין – בֵּית שְׁמוּשׁ

(א) חוֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי תִשְׁעֵי א = 771

771 בְּגִימָטְרִיָּה = "בִּיאַת מְשִׁיחַ" = "אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִים"

= "יְחִיָּה חַיִּים טוֹבִים וּמְאוֹשְׁרִים" [הכל רק על ידי למוד הזהר הקדוש]

וְעַת צָרָה = 771 הִיא לִיעֶקֶב וּמִמֶּנָּה יִנְשֵׁעַ . הַכֹּל תִּלְוֵי בְּנוּ !!!

אֲצַלֶּךָ מִתְגַּלְגְּלִים יְהוֹמִים - תִּזְהַר שְׁלֹא תַחֲשַׁב שְׁזָה
 זְכוּכִית. בְּאֻמְרִיקָה אוֹמְרִים זָמַן זֶה כֶּסֶף – אֲצַלְנוּ הַיְהוּדִים
 אוֹמְרִים זָמַן זֶה חַיִּים !!! אֲבָל אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ כַּמָּה בְּאֻמַּת שׁוֹה
 הַזָּמַן שְׁלוֹ!!! וְאֵיךְ אֶפְשָׁר לַהֲפֹךְ 5 דְּקוֹת לְיוֹתֵר מִשְׁמוֹנֶה מִלְּיוֹן שָׁנָה,

[א] נִדְפַס בְּעֵלוֹן אוֹר הַזְּהַר מִס' 33 תִּשְׁרֵי תִשְׁעֵי א – וּבִסְפֵר "חֶבֶל עַל כָּל רָגַע" –

וּבִסְפֵר "זְהַרֵי הַזְּהַר" [זֶה יָצָא לְאוֹר בְּהַרְבֵּה הוֹסְפוֹת חֲדָשׁוֹת וְגַם וְשִׁנוּת, וְעוֹד חֲדוּשִׁים נִפְלְאוּם].

עֲרֻכַּהּ שֶׁל שְׁעָה

זוה רק במשגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח, עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו) - עכשו תדע שכל דקה שוה לך יותר ממיליון וחצי שנה, ולא תבזבזו אף רגע - מי משגע חסר דעה שיזרק עשירות בהשג יד.

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תהיה חולה שיתלווה אליך בכל שעות היממה - ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים - מזל טוב ומצלח כל ימי חייך - חיים ארכים טובים ומתקנים - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים - מעתה כל יהודי יכול לזכות ולזכות.

(ב) הנחמדדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה') ... (אליהו זוטא פ"א, מחזיק ברכה אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמו שכתוב הנחמדדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת

צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (כף החיים סימן קנ"ו סקי"א).

בואו חֲשׁבוֹן !!! – מֵה שְׂיִהוּדֵי אֶחָד יִכּוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד
הַזֶּהר בֵּין בִּימוֹת הַחֹל וּבֵין בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת
בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר
הקדוש (סוף פרשת "שלח-לק") – זָכָא חוּלְקִיהוֹן דְּכָל אֵינוֹן
דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵיתָא, יוֹמָא דְשַׁבְּתָא מִשְׁאָר יוֹמִין".

מְרַנָּא הָרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֵּן אִישׁ חַי" (פרשת שמות שנה
שְׁנִיָּה), כְּתִב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתִבוּ הַמְּקַבְּלִים ז' ל: דְּגָדוּל פֶּעַל הַנְּעִשָּׂה
מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעִשָּׂה
מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יְמֵי הַחֹל. עַכְל"ק. וּבְאוּרוֹ: עַל פִּי מֵאֵמֵר חֲז"ל,
דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקָּב"ה אֶלֶף שָׁנִים, שְׁנֵאֵמֵר כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוּל וְגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֶשׁ הִיא מֵעֵין עוֹלָם הֵבֵא – זֹאת אוֹמְרֵת,
כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקָּב"ה. אִם כֵּן בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ הַכֹּל בְּעֶרְךָ שֶׁל יוֹמוֹ שֶׁל
הַשִּׁ"ת וְיִתְעַלֶּה, אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ,
עוֹלָה אֶלֶף יְדוֹת, לְעֶרְךָ יְמֵי הַחֹל. (מִצָּא חוֹן בַּמִּדְבָּר).

ד) בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

רבנו מְרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זי"ע הַתְּבַטָּא פֶּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבָּיו
וְאָמַר: "שָׁעָה שֶׁל לְמוּד תּוֹרָה עַל דְּרָךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, שְׁנֵה
לְמוּד שְׁנֵה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשָׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוּד זֶהר

עֲרֵבָה שֶׁל שְׁעָה

וּקְבֵלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. וְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה וְזֶהר בְּיוֹם שַׁבָּת בְּמִשְׁךְ שְׁעָה שָׁנָה לְלַמּוֹד שְׁבָעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּיָמֹת הַחַל".² וּפְסַק הַגַּה"ק הַכֹּף הַחַיִּים (קנ"ה סק"ב), דְּלַמּוֹד הַזֶּהר יִחְשָׁב לְלַמּוֹד הַקְּבֵלָה. וְכַתֵּב הַפְּלֵא יוֹעֵץ וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֶפִּילוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר וְשׁוּגָה בּוֹ שְׁגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי הַקְּב"ה פְּדַכְתִּיב וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבֶּה וּפְרָשׁוּ חַז"ל וְדִלְגוּ עָלַי אֶהְבֶּה, עַכ"ל.

וּכְבָר דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ מֵהַר"ש בּוֹזְגָלוּ זי"ע מֵאוֹר עֵינֵינוּ בַּעַל הַכֶּסֶף מְלָךְ" דְּלַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ עוֹלָה שְׁעָה אַחַת לְעֶרְךְ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד הַפְּשֻׁט, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים (סִימָן קנ"ה סק"ב), וְזוֹ ל': ה"כֶּסֶף מְלָךְ" (תְּקוּן מ"ג): כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְרוּשׁ מֵאֱמֵר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעַלָּה בְּשַׁעָה אַחַת מֵה שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוֹד הַפְּשֻׁט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא, וַיְהִיָּה מְרוּאֵי פְּנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

גַּם בְּתִקּוּן ל' כָּתֵב (הַכֶּסֶף מְלָךְ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּמָה גְדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמִיד חָכָם לְלַמֵּד קְבֵלָה. וְעַנְשָׁם כְּמָה גְדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים

[בו] הַעֲרָה מֵאֵת רַש"י: וְהִבְנָה לְדַבְרֵי רַבְּנֵי יִמְצֵא הַקּוּרָא מִלְשׁוֹן הַזֶּהר הַמְּדַמָּה אֵת לַמּוֹד הַמְּשֻׁנָּה כְּחֻצֵיר וְכַתְּבָן אֶצֶל סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְכַנְזָכֵר בְּפֶרֶשׁת "וַיֵּצֵא" בְּרַעֲיָא מִהִימְנָא (דף ע"ה) "וַיֵּי לְאֵינָן דְּאֶבְלִין תְּבָן בְּאוּרִיתָא וְלֹא יָדַעִין בְּסַתְרֵי דְּאוּרִיתָא". וְעוֹד הִבִּיא מוֹרְנוּ הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטָּאֵל בְּהַקְּדָמְתוֹ ל"שַׁעֲרֵי הַהַקְּדָמוֹת", לְשׁוֹנוֹת וּמְקוּרוֹת שׁוֹנִים שְׁקוּרָאִים לְלַמּוֹד הַנְּגַלָּה שְׁפָחָה וְקִלְיָפִין לְעַמַּת תּוֹרַת הַקְּבֵלָה.

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

ז

קבֵּלָה וְגוֹרָם אַרְךָ גְּלוּתָא כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאֵלָה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשָׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַקְּבֵלָה מֵה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חֲדָשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גָדוֹל כֹּחַה לְקָרֵב הַגְּאֵלָה.

הַעוֹלָה מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַפְּסָא מְלָךְ וְהוֹרִי"ח הַטוֹב זי"ע:
דְּהַלּוּמַד שָׁעָה זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוּדָשׁ, כְּלוּמַד אֶלְךָ שְׁנָה פְּשֻט בְּיוֹם חוּל. וְלִפִּי זֶה, אִם יִזְכָּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוּדָשׁ, הֵרִי שְׁזָכָה לְתַקַּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה [וְכָל הָעוֹלָם מִתְעַלָּה עַל יְדוֹ]. וּבְנוֹסָף עַל כֵּן חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בַּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים (שַׁעַר הַשְּׂמֵחָה) הַמְּבָאָר: דְּלִמּוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנַּעֲשֶׂה בְּשִׂמְחָה עָרְכוּ כְּפוּל אֶלְךָ, יוֹצֵא שְׂכָאֲשֶׁר יְהוּדֵי לוּמַד בְּשַׁבַּת קוּדָשׁ וּבְשִׂמְחָה תּוֹרַת הַרְשָׁבִי – "הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשָׁעָה אַחַת לְעַרְךָ שֶׁל מְלִיוֹן שְׁנָה, (לִמּוּד פְּשֻט בִּימֵי הַחוּל). וְאֵיתָא בְּאֵבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'): רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בְּרַבִּי יוֹסִי אוֹמַר... אִם לְמַדְתָּ תּוֹרָה בְּשַׁעַת הַרְיוּחַ אַל תִּשׁוּב לָךְ בְּשַׁעַת הַדְּחָק, לִפִּי שְׁטוֹב לוֹ לְאָדָם דָּבָר אֶחָד בְּצַעַר מִמַּאֵה בְּרִיוּחַ (עֵי"ש), עַל כֵּן כָּאֲשֶׁר לוּמַד בְּיָסוּרִים הַכָּל כְּפוּל מַאֵה, סָךְ הַכָּל לִימּוּד זֶהֱר הַקְּדוּשׁ שָׁעָה בְּשַׁבַּת שְׁוֹה מַאֵה מְלִיוֹן שְׁנָה תּוֹרָה!!!! וְשְׁנִיָּה אַחַת כ' 28.000 שְׁנָה תּוֹרָה. צֵא וְחִשַׁב בְּלִמּוּד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת, בְּכָל שְׁנִיָּה אֶתָּה מְשַׂמַּח אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְקַיֵּם אֶת הַפְּסוּק "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כ"ח ה"."

כְּתַב הַכֶּף הַחַיִּים (סִי' קנ"ה סק"ב): מִצְוָה פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה שְׁלֵא יְהֵא עַקֵּר בְּשִׁכְלוֹ שְׂאִינוּ מוֹלִיד וְאֶמְרוּ חז"ל וְדָלָא מוֹסִיף יָסָף, וְצָרִיךְ

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

שִׁיחַדָּשׁ בְּכָל יוֹם¹ מֵה שֶׁלֹּא חֲדָשׁ מִקְדָּמַת דָּנָא, וּבִזְהָ יֵאִירוּ יָמָיו
 לְעוֹלָם הַבָּא (בְּשֵׁם אוֹר צְדִיקִים אוֹת י"ג), וְכָתַב מְרַנָּא הֵבֵן אִישׁ חֵי זִי"ע (חֶלֶק
 דְּרוּשִׁים פְּרָשֶׁת מִשְׁפָּטִים ד"ה אִם אֲדוּנִי יִתֵּן לוֹ), וְז"ל: כִּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֶלֶק
 הַנִּסְתָּר נִקְרָאִים בְּנִים וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֶלֶק הַנִּגְלָה נִקְרָאִים בָּנוֹת,
 עַכ"ל. וְיוֹצֵא לְפִי דְבָרֵיהֶם הַקְדוּשִׁים דְּכַדִּי לְצִאת יְדֵי חוֹבַת פְּרִיָּה
 וּרְבִיָּה בַתוֹרָה חֵיב לְחֲדָשׁ גַּם בַּנִּגְלָה וְגַם בַּנִּסְתָּר וּמִי יֹאמֵר זְפִיתִי
 וְיִצְאֵתִי יְדֵי חוֹבַתִּי.

וּבִזְהָר הַקְדוּשׁ² (פְּרָשֶׁת שְׁלַח לָךְ דָּף קע"ג ע"א) כְּתוּב, שֶׁכָּל יְהוּדֵי חֵיב
 לְחֲדָשׁ חֲדוּשִׁים בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, וְהַקְבָּ"ה שׁוֹאֵל לְנִשְׁמָה מֵה חֲדָשָׁה,
 וְאִם לֹא חֲדָשָׁה נִמְצָאת בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה.

וְגו' כָּתַב קַב הַיִּשְׂרָאֵל (פָּרָק ל"ה) דְּבִיּוֹם הַיִּאֲרֻצִּיט שֶׁל אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, וְכֵן גַּם שֶׁל חֲמִיּוֹ
 וְחֲמוֹתוֹ, לֹא דִי בְקִדִּישׁ וְתַעֲנִית שְׁמוּעִיל לְהִינְצֵל מִמּוֹקְצַת הַדִּין, אֲלֵא יִרְאֶה לְהַמְצִיא
 לְעֲשׂוֹת טוֹב בִּיּוֹם הַזֶּה, וְיִרְאֶה לְחֲדָשׁ בּוֹ אֵיזָה דְּבַר בַּתוֹרָה, אִזּוּ שֶׁתּוֹעֵלַת גְּדוּל לְאָבִיו
 וְלְאִמּוֹ, וְכֵן בְּשֶׁאֵר יָמוֹת הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֵבֵן מְחַדֵּשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ תוֹרָה לְשִׁמְיָהּ, אִזּוּ הֵבֵן מִשְׁמַח
 אָבִיו וְאִמּוֹ, וּמַעֲטָרִין לְאָבִיו וְאִמּוֹ בְּכַמָּה עִטוּרִין, וְכֵן לְחֲמִיּוֹ וְחֲמוֹתוֹ, (עִי' ש"ס).

וְדו' בְּזוּהָר (פְּרָשֶׁת שְׁלַח לָךְ דָּף קע"ג עמוד ב'): בֵּינן דְּסַלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂאֵרוּ עֲלֵיהוּ
 דִּישְׂרָאֵל. סַלְקִי וְקִיִּימִין בְּדִיּוֹקְנָא קָמִי מַלְכָּא קְדִישָׁא, וְקוֹדֵשָׁא בְּרִיף הוּא שְׂאִיל לְכָלָהוּ,
 מֵאִי חֲדוּשָׁא הָוָה לְכוּ בְּהוּא עֲלֵמָא בְּאוּרִייתָא. וְכַאֲהוּ אִיהוּ מֵאֵן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא
 אִמְרַת קָמִיָּה. כַּמָּה חֲדוּהָ עֲבִיד קֹדֵשָׁא בְּרִיף הוּא, כְּנִישׁ לְפַמְלִיא דִּילִיָּהּ, וְאָמַר, שְׁמַעוּ
 חֲדוּשָׁא דְּאוּרִייתָא, דְּאִמְרַת נִשְׁמַתָּא דָּא דְּפִלוּנִי, וְכָלָהוּ מוֹקְמִי הֵהִיא מְלָה בְּתַרִּי מִתִּיבְתִּי.
 אִינּוּן לְתַתָּא, וְקוֹדֵשָׁא בְּרִיף הוּא לְעֵילָא, חֲתִים לְהֵהִיא מְלָה. – וּבִיאוּרִי: בֵּינן שְׁעוֹלוֹת כָּל
 הַנִּשְׁמוֹת שְׁשָׂרוּ עַל יִשְׂרָאֵל, עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּדַמּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּף
 הוּא שׁוֹאֵל אֵת כָּלִם: אֵיזָה חֲדוּשׁ הֵיָה לְכִם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם בַּתוֹרָה? אֲשָׁרִי מִי שְׂאוּמֵר לְפָנֵינוּ
 חֲדוּשׁ עַל הַתוֹרָה. כַּמָּה חֲדוּהָ עוֹשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא. מְכַנְּס פְּמִלְיָה שְׁלוֹ וְאוּמֵר: שְׁמַעוּ

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

ט

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר זֹהָר חֵי דְכָל אֶחָד חֵיב לְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת כְּפִי
יְכוּלְתּוֹ בְּכָל חֻלְקֵי פְרֻד"ס הַתּוֹרָה וּבַדְרָשׁוֹת חַז"ל, וּבְשׁו"ת תּוֹרָה
לְשִׁמָּה (לְרַבְנֵי יוֹסֵף חַיִּים – אִו"ח סִימָן צ"ח) כְּתֵב: כִּי מִי שֶׁחֲדָשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ
בַּתּוֹרָה בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעַ וְכִתְבָּם לֹא יוֹצֵא אוֹתוֹ בְּפֶה עַד שַׁבָּת, וְאִז
נֶחְשָׁב שֶׁחֲדָשׁוֹ בַּשַּׁבָּת.

הַגַּה"ק רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר פֶּאֶפּוֹ זי"ע בְּפֶלֶא יוֹעֵץ (עֲרֵךְ חֲדוּשׁ), כְּתֵב: רַק
שְׁיַעֲמַל בְּכָל כּוּחוֹ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה דְּהֵיִינוּ לְהַקְשׁוֹת וּלְתַרְץ
בַּתַּנ"ךְ וּבַש"ס אוֹ לְפָרֵשׁ פְּרוּשִׁים בְּפְרֻד"ס עַל תַּנ"ךְ וְש"ס. וְאַח"כּ
כְּתֵב: וְגַם לִימוּד סֵפֶר הַזֹּהָר הַקְדוּשׁ אֶף בְּאִין מִבֵּין חֲשׁוֹב לוֹ
כְּאִילוֹ חֲדָשׁ חֲדוּשִׁים עַפ"ל. הָרֵאֶת לְדַעַת דְּהַלּוּמֵד זֹה"ק יוֹצֵא יָדֵי

חֲדוּשׁ תּוֹרָה שְׁאוּמְרֵת נִשְׁמַת פְּלוּנֵי זֶה. וְכֻלָּם מִעֲמִידִים אוֹתוֹ דָּבָר בְּשִׁפְתֵי יְשִׁיבוֹת. הֵם
לְמִטָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה חוֹתֵם לְאוֹתוֹ דְּבָר.

תָּא חֲזוּי, כִּד מְלָה אַתְחַדֵּשׁ בְּאוֹרֵייתָא, וְנִשְׁמַתָּא דְנַחְתָּא בַּשַּׁבָּתָא אַתְעַסְקַת בְּאִינוּן מַלְיָן
חֲדָתִין, וְסַלְקֵי לְעִילָא. כָּל פְּמִלְיָא דְלְעִילָא, צִיִּיתִין לְהַהוּא מְלָה, וְחִיּוֹת הַקְדָּשׁ מִתְרַבֵּין
בַּגְדָפִין, וּמִתְלַבְּשֵׁן בַּגְדָפִין. וְכִד שְׂאִיל לֹון קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, וְלֹא תְבִין וְשִׁתְקִין, כְּדִין חִיּוֹת
הַקְדָּשׁ מַה כְּתִיב, (יְחֻזְקָאֵל א) בְּעַמְדָם תְּרַפְּינָה כְּנַפְיָהֶן, כְּמָה דְאֵת אָמַר (אִיּוֹב לב) כִּי עָמְדוּ לֹא
עָנוּ עוֹד. (נְחֻמְיָה ח) וּכְפִתְחוּ עַמְדוֹ כָּל הָעָם. – וּבִיאוּרֵי: בֹּא וְרֵא, כְּשֶׁדָּבָר מִתְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה
וְנִשְׁמָה שְׁיִוְרְדַת בַּשַּׁבָּת הַתְּעַסְקָה בְּאוֹתָם דְּבָרִים חֲדָשִׁים וְעוֹלָה לְמַעַלָּה, כָּל הַפְּמִלְיָה שֶׁל
מַעַלָּה מְקַשְׁבָּה לְאוֹתוֹ דְּבָר, וְחִיּוֹת הַקְדָּשׁ מִתְרַבֵּים בְּכַנְפֵּים וּמִתְלַבְּשִׁים בְּכַנְפֵּים.
וּכְשֶׁשׁוֹאֵל אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מְשִׁיבִין, וְשׁוֹתְקִין, אִז חִיּוֹת הַקְדָּשׁ מַה כְּתוּב?
(יְחֻזְקָאֵל א) בְּעַמְדָם תְּרַפְּינָה כְּנַפְיָהֶן, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (אִיּוֹב לב) כִּי עָמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד. (נְחֻמְיָה ח)
וּכְפִתְחוּ עַמְדוֹ כָּל הָעָם, (עֵינן שֵׁם בְּאוֹרֵךְ וּבְדָף קַע"ד ע"ב). (וְעֵינן בְּיַסְדוֹרוֹ שֶׁל שַׁבָּת" שְׂרַשׁ הַחֲמִישִׁי עָנָה ב' אוֹת ח/
ו"ל: וְדָבְרֵי הַכֵּל בַּשַּׁבָּת נִתְּנָה תּוֹרָה, אֶף אוֹר הַתּוֹרָה וְרִזִּין דְּאוֹרֵייתָא צְרִיף אָדָם לְחַדֵּשׁ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, (עֵינן שֵׁם).

עֲרֵבָה שֶׁל שְׁעָה

חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וְזֶהוּ בְּוודָאֵי חֲדוּשֵׁים אֲמַתִּיִּים וְתוֹרָה לְשִׁמָּה, וּבְזוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּהַקְדָּמָה^ה (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א), כתב: דְּכַמָּה צָרִיךְ לִיזְהַר שֶׁיְהֵא תוֹרָתוֹ תוֹרַת אֲמַת וְעַתָּה עַל יְדֵי הַלִּימוּד הַנִּפְלֵא בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ שֶׁשְׁעָה שְׂוֹה שָׁנָה כְּדַבְרֵי הַפֶּסֶא מְלֶךְ

והו כְּתוּב בְּהַקְדָּמַת הַזוֹהַר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א). בְּרֵאשִׁית רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח (ישעיה נא) וְאֲשִׁים דְּבַרֵּי בְּפִיךָ. כְּמָה אֵית לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַשְׁתְּדֵלָא בְּאוּרִייתָא יִמְמָא וְלִילִיָּא, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא צִיִּית לְקַלְהוֹן דְּאַנּוֹן דְּמַתְעַסְקֵי בְּאוּרִייתָא, וּבְכָל מְלָה דְאַתְחַדֵּשׁ בְּאוּרִייתָא עַל דָּא דְהַהוּא דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא, עֶבֶיד רְקִיעָא חֲדָא. – וּבִיאור: בְּרֵאשִׁית. רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח, (ישעיה נא) וְאֲשִׁים דְּבַרֵּי בְּפִיךָ. כְּמָה יֶשׁ לְאַדָּם לְהַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ–בְּרוּךְ–הוּא מְקַשֵּׁב לְקוֹלוֹת אוֹתָם שְׁמַתְעַסְקִים בְּתוֹרָה. וּבְכָל דְּבַר שְׁמַתְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה, עוֹשֶׂה רְקִיעַ אַחַד^ו (ועֵין שֵׁם בְּאוּרִי).

(ובְּהַמְשָׁךְ) וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה ה) הוּי מוֹשְׁכֵי הָעוֹן בְּחַבְלֵי הַשְּׂוֹא. הָעוֹן דָּא דְכוּרָא. וּכְעֵבוֹת הָעֵגְלָה חֲטָאָה. מֵאַן חֲטָאָה, דָּא נוֹקְבָא דְאַקְרֵי חֲטָאָה. אִיהוּ מִשִּׁיף הַהוּא דְאַקְרֵי עוֹן בְּאַנּוֹן חַבְלֵי הַשְּׂוֹא. וּלְבַתֵּר כְּעֵבוֹת הָעֵגְלָה חֲטָאָה, לְהַהִיא נוֹקְבָא דְאַקְרֵי חֲטָאָה, דְתַמְּן אֲתַתְקַפַּת לְמַהוּי טַס לְקַטְלָא בְּנֵי נָשָׂא. וְעַל דָּא (משלי ו) כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה, מֵאַן הִפִּילָה, דָּא הַהִיא חֲטָאָה דְקַטְלִית בְּנֵי נָשָׂא. מֵאַן גְּרִים דָּא, תַּלְמִיד חֲכָם דְלָא מִטֵּי לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן. – וּבִיאור: וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה ה) הוּי מִשְׁכֵּי הָעוֹן בְּחַבְלֵי הַשְּׂוֹא. הָעוֹן זֶה הַזְּכוּר. וּכְעֵבוֹת הָעֵגְלָה חֲטָאָה, מִי הַחֲטָאָה? זֶה הַנִּקְבָּה שְׁנַקְרֵאת חֲטָאָה. הוּא מוֹשֵׁף אֵת אוֹתוֹ שְׁנַקְרֵאת עוֹן בְּאוֹתָם חַבְלֵי הַשְּׂוֹא. וְאַחַר כֵּן כְּעֵבוֹת הָעֵגְלָה חֲטָאָה, אֵת אוֹתָהּ הַנִּקְבָּה שְׁנַקְרֵאת חֲטָאָה, שְׁשֵׁם הַתְּגַבְרָה לְהִיּוֹת טַסָּה לְהַרְגַּ בְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה (משלי ו) כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה. מִי הִפִּילָה? זֶה אוֹתָהּ הַחֲטָאָה שְׁהוֹרַגַת בְּנֵי אָדָם. מִי גְרַם אֵת זֶה? תַּלְמִיד חֲכָם שְׁלֵא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה. הַרְחֵמֵן יְצִילֵנוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרָיָא בְּמִטּוֹתָא מְנַיִיכוּ דְלָא תַפְקוֹן מִפּוּמַיִיכוּ מְלָה דְאוּרִייתָא דְלָא יִדְעָתוּן וְלָא שְׁמַעָתוּן מֵאִילְנָא רַבְרָבָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דְלָא תְהוּוֹן גְּרַמִּין לְהַהוּא חֲטָאָה לְקַטְלָא אַבְלוּסִין דְּבַר נֶשׁ לְמַנְנָא. פְּתַחוּ כְּלָהוֹן וְאַמְרוּ רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן. – וּבִיאור: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרָיִים, בְּבִקְשָׁה מִכֶּם שְׁלֵא תוֹצִיאֵנוּ מִפִּיכֶם דְּבַר תוֹרָה שְׁלֵא יִדְעָתֶם וְלָא שְׁמַעָתֶם מִעַץ גְּדוּל כְּרָאוּי, כְּדִי שְׁלֵא תַהִיּוּ גוֹרְמִים לְאוֹתָהּ הַחֲטָאָה לְהַרְגַּ הַמוֹנֵי בְּנֵי אָדָם לְחֵנָם. פְּתַחוּ כְּלָם וְאַמְרוּ, הַרְחֵמֵן יְצִילֵנוּ, הַרְחֵמֵן יְצִילֵנוּ.

ובשבת עולה לערוך אֶלֶף שָׁנָה כְּדַבְרֵי הַבֵּן אִישׁ חֵי זִי"ע, ובשמחה למליון שָׁנָה כְּדַבְרֵי הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים, ובגִּיסוּרִים כְּפֹל מֵאָה כְּדֵאִיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן (פְּרָק ג' מִשְׁנָה ו'), לְפִי שְׁטוּב לֹו לְאָדָם דְּבָר אֶחָד בְּצַעַר מִמֵּאָה בְּרִיחוּחַ, וְגַם צַעַר כְּבִישֵׁת הַיָּצָר נֶחֱשֵׁב לְגִיסוּרִים, [כְּפִתּוּב בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים] וְאִיתָא בְּיִלְקוּט שְׁמַעוֹנִי (קֹהֶלֶת פְּרָק ב - רְמֹז תַּתְּקַסח): אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא בַר פֶּפְאָה תּוֹרָה שְׁלַמְדַתִּי בְּאַף נִתְקַיְימָה לִי. בּוֹאוּ וּרְאוּ: שָׁעָה אַחַת לִימוּד זֹהָר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ שְׁווֹה מֵאָה מַלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, וְעוֹד, נֶחֱשֵׁב כְּמוֹ שְׁמַחְדָּשִׁים חֲדוּשִׁים בְּתוֹרָה, וּבְכֶךָ כֹּל אֶחָד יִמְצָא תִיקוֹן וְנַחַת לְנַשְׁמָתוֹ.

(ה) הַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אֲנִי

הִגַּע בְּעֶצְמְךָ: 10,000 אֲבָרְכִים שְׁלוּמִדִים 10 שָׁעוֹת בְּיוֹם, יֵשׁ לָנוּ מַלְיוֹן שָׁנָה תּוֹרָה, וְכֹאשֶׁר יְהוּדֵי פָּשׁוּט אוֹ אֲפִילוֹ יֶלֶד קֶטָן שְׁלוּמִד רַק שָׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת זֹהָר הַקְּדוּשׁ, גַּם כֵּן שְׁווֹה מַלְיוֹן שָׁנָה

[10] כְּתַב הַחֲפֵץ חַיִּים בְּסִפְרָ צִפִּית לִישׁוּעָה – (פְּרָק א'): וְיִדְוַע דְּאִיתָא בְּאַבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן דְּפַעַם אַחַת בְּצַעַר שְׁקוֹל מִמֵּאָה פְּעָמִים שְׁלֹא בְּצַעַר, וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּעַת הִיא טְהוּרָה וְנִקְיָה שְׁאִין בָּהּ מִטְרָה לְכַבּוּד אוֹ שְׂאָר פְּנִיּוֹת, כִּי אֲדַרְבָּא נִתְקִים בְּנוּ בְּעוֹדָה"ר וְסָר מִרְעַ מִשְׁתוּלָל עַל הַבְּרִיּוֹת, (פְּרָשִׁי בְּסִנְהֶדְרִין צ"ז ע"א ע"ב כֹּל הָעוֹלָם אוֹמְרִין עֲלֵיו שׁוֹטָה הוּא, הֵינּוּ מִשְׁתוּלָל לְשׁוֹן שְׁטוּת), וְיִרְאֵי ד' יִמְאָסוּ אֲצֵל כְּמָה סוּגֵי אֲנָשִׁים. וְיֵשׁ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל לַעֲשׂוֹת אֶת בְּנֵיהֶם יְהוּדִים בְּשָׂרִים כְּדַת הַתּוֹרָה, מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם לַחֲיוֹת חַיִּי עֲנִי וְדוֹחֵק כֹּל יְמֵיהֶם, וּמִשְׁאֲרֵית עֲמָלָם יִפְרִישׁוּ שְׂכָר לְמַלְמָדִים וּמוֹרִים שְׁיַחֲזִקוּ בְּנֵיהֶם בְּתוֹרַת ה'. וְאֵינָם מִהַגְרִים מִמְּקוֹמָם לְמִרוֹת עוֹנִים וְדוֹחֵק לְמְקוֹמוֹת הַרְחוּקִים שֶׁהַפְּרָנְסָה מְצוּיָה יוֹתֵר בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ בְּנֵיהֶם לְתוֹרָה וְיִרְאָה, בּוֹדֵאי נוֹכַל לֹאמֵר דְּנֶחֱשֵׁב זֶה תְּשׁוּבָה לָהּ בְּכָל לַב וּנְפִשׁ.

עֲרֵבָה שֶׁל שְׁעָה

תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודוי: וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפציה לא ישוו בה" (משלי פרק ג' פסוק ט"ו) ובמסכת הוריות (דף י"ג א'): א"ר אחא ברבי חנינא דאמר קרא יקרה היא מפנינים מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים.

בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ובתפלה בברכת את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... פי לישועתך קוינו כל היום, כתב מר"ן האר"י הח"י שצריך בכל פעם שמתפלל לכוון לצפות לישועת השם ותברך, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל, ובמה אנו מצפים לישועת ה'.

וזו ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום, וכך גם תזכה ליראת שמים טהורה.

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

יג

כתוב בכתבי האריז"ל: שָׁעַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד מִתְגַּלְהָ לָנוּ תּוֹרַת הַנְּגִלָה, וּבְדוֹרָנוּ כּוֹלְנוּ זֹכִים לְרֹאֵת אֶת זֶה עֵין בְּעֵין, וּכְבָר מְעִידִים אֲבָרְכֵי הַכּוֹלְלִים וְאֶפִּילוּ יְהוּדִים פְּשׁוּטִים, שְׂאֲחָרֵי שְׁטַעֲמוּ מִצּוֹן דְּבַשׁ הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ נִפְתַּח לָבַם וּמִתְרַחַב מִחֵם לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְזָכוּ לְחַבֵּר חִיבוּרִים מִצּוּיָיִנִים¹.

כּוֹלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַמִּצְבָּ שֶׁבוּ אָנוּ נִמְצָאִים! וּמִי יוֹדֵעַ מַה יֵלֵד יוֹם!!! - מִשֶּׁה רַבֵּינוּ, אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, מְגַלִּים לָנוּ, שֶׁרַק בְּסֵפֶר הַזּוֹהַר יִפְקֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, כִּי הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תִיבַת נֹחַ² וְרַק אֵלּוּ שְׂיִלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

וחו ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

וטו ספר הזוהר הוא כתבת נח שנתפנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשפילים יזיירו בזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו כתיבת נח, דמתפנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הפן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. (זהר חלק ג' דף קכ"ג: ברעיא מהימנא)

הרמח"ל ז"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. וז"ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשיתה ענן התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונציל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשיתה ענן התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמותין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרך אלא יציאה, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כפי הלף לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..." כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, ויצל מחבלי משיח, והאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו

עֲרֻכָּהּ שֶׁל שָׁעָה

יִנְצְלוּ בְּתַבַּת נֶחַם שֶׁהוּא הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ, וַיִּנְצְלוּ מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ, וּבִזְהָרָה תַּלְוִי סוּד הַצֵּלָתָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן וּגְאוּלְתּוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְמוֹד הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ.

כְּתַב הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מִכָּאן שֶׁחֲבוּר הַזֹּהֵר הִיָּה עֲתִיד לִהְיוֹת גְּנוּז וְכו', עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שָׂאז יִתְגַּלֶּה לַתַּחְתּוֹנִים. וּבִזְכוּת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אִז תִּמְלֹא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שָׂאמֹר וּבְגִינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדִי שֶׁבִּזְכוּת זֶה יִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל, כִּשֶׁם שֶׁלֹּא נִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצַרְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגָּאֵלָה הָעֵתִידָה לֹא יִהְיֶה הִגָּאֵלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לַתּוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה בָּהּ" (עֲשָׂרָה מֵאֲמֵרוֹת מֵאֲמֹר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִוְחוֹת הַבְּרִית).

בּוֹאוֹ וּנְתַאֲחַד כּוֹלְנוּ בְּיַחַד וּנְתַחִיל לְלַמֵּד כָּל יוֹם דֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל תִּקּוּנֵי זֶהר, שָׁזֶה לּוֹקַח רַק שְׁתֵּי דַקּוֹת בְּיוֹם, וְאֶפְשֶׁר גַּם לְלַמֵּד וְלִשְׁמַע בְּ"קוֹל הַזֹּהֵר" בְּטֵלְפוֹן 0722-99-00-44, וּבְשִׁבְתַּת קוֹדֶשׁ נִלְמַד שָׁעָה אַחַת לְמַעַן תִּיקּוּנֵי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,

(אֲחֵרֵי רֶשֶׁב"י זי"ע, שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּתְדַבֵּק בּוֹ נִקְרָא שְׂבוּרַח מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא, עַד שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לוֹ (בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) אֶלָּא יִצִּיאָהּ, וְאוֹדִיעֶךָ מַה תּוֹעֵלַת נִמְצָא בְּזֶה, וְהֶאֱמַת כִּי תוֹעֵלַת גְּדוּל הוּא, כִּי הוּא הַצֵּלָה מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ. (רָאה בְּאוֹרֵךְ בְּאוֹר הַזֹּהֵר).

וְיֵן כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּעַל יְדֵי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא תִּכְף נִגְאֵל, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חֹד הוּא, וְעוֹד הָא דְּכַתְּבַת הַרְמַח"ל זי"ע דְּכָל שְׁשִׁים רְבוּא נִשְׁמַתִּין נְכַלְלוּ בְּסִפֵּר הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ, וְאִכְמ"ל.

יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים. (זוהר נשא ברעיא מהימנא דף קכ"ד ע"ב).

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דני סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צנאה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זי"ע א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש ופתי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקיניו"... "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקיניו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולפוללים, וכל ישראל יתאחדו בלמוד הקדוש הזה, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את הגאולה השלמה ברחמים, ובאמרי פנחס השלם (דף ק"ו), לקדוש רבי פינחס מקאריץ זי"ע, וזה לשונו: "צריך מלמד (לתלמידים) ללמד זה, שהוא בחינת עץ

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

החיים, שיכול להמשיך נשמה לתלמידים. כי מה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח בו נשמה אמתית", עד כאן לשונו. (ואני שמעתי שזה מקובל עוד מהבעל שם טוב זכותו יגן עלינו). כי הזהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש מישראל, באפן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו, עפ"ל. (חכם הרזים).

[אמר המעתיק: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו – וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים].

ובלמוד זוהר הקדוש תמידים כסדרם, בזה ממשיך עליו קדושה כקבלת התורה בהר סיני כמו שכתוב בזוהר פְּרַשְׁת בְּהַעֲלֵתָךְ^א (דף קנב.) דְּקָרִי לְעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאֵמֶת אֵינוֹן דְּהוּו

[וא] וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, והחכמים שהם עבדים של מלך העליון, אינון דקיימו בטורא דסיני, ואותם שעמדו על הר סיני, לא מסתבלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכז' ואינם מסתבלי אלא בנשמת התורה שהיא עקר כל התורה ממש, כלומר שיודעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והפונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה. עד כאן לשונו. ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני. (ועין בתיקוני זוהר בהקדמה דף ה' ע"ב דבור המתחיל "דרגא תמינאה") ולזמנא דאתי, זמינן לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. וולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. [הביאור מהפירוש מתוך מדבש].

קִיַּיִמִי בְטוֹרָא דְסִינִי. וּבְאֵר הַצְדִּיק הַקְדוֹשׁ הַמְקוֹנֵבֵל הָאֱלֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחָא זי"ע, וז"ל: וְנִרְאָה לִי בְבֵאוֹר כְּוֹנְנָתוֹ כִּי בְתַחֲלָה כְּשִׁיפְצָאוּ יִשְׂרָאֵל לַקְרֵאת הָאֱלֹקִים הָיוּ מִתְיַצְבִּים בְּתַחֲתֵית הָהָר וְאַחַר כֵּן נֹאמְר: "וַיֵּרָא הָעַם וַיִּגְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהָיָה מִקְצַת מֵהָעַם שֶׁהָיוּ שְׂשִׁים וּשְׁמֵחִים לַקְרֵאת הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ לְזוּז מִמְּקוֹמָם הִרְאִשׁוֹן לַעֲמֹד מֵרַחֵק אֲפִילוּ אִם יָמוּתוּ מִמָּוֶשׁ, וְעַלֵּיהֶם הוּא מָה שֶׁכְּתוּב בַּזֶּהֱר הַנִּזְכָּר "אֵינֹן דְקִיַּיִמוּ בְטוֹרָא דְסִינִי", כְּלוֹמֵר וְלֹא נָעוּ וַעֲמְדוּ מֵרַחֵק אֲלֵא עֲמְדוּ בְטוֹרָא דְסִינִי מִתַּחֲלָה וְעַד סוֹף, וְלָכֵן הֵם זֹכִים לְחֻכְמַת הָאֱמֶת. וְאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת אֲשֶׁר נָעוּ עִם הָעַם וַעֲמְדוּ מֵרַחֵק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׂנֵסִים וְעוֹמְדִים מֵרַחֵק לְחֻכְמַת הָאֱמֶת, מִיִּרְאָתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

וְאָמַר הַרְבֵּי מִקְאֵמָאֲרָנָא: יֵשׁ הַרְבֵּה שׁוֹטִים שְׁבוֹרְחִים מִלְּמַד רַזִּין שֶׁל מְרֹן הָאֵר"י וְסִפְר הַזֹּהֵר, אֲשֶׁר הֵם חֲיִינֵנו, וְלוֹ עֲמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא אֲשֶׁר הִרְעָה וְהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ שׁוֹקְדִים כָּל יְמֵיהֶם לְלַמּוֹד סִפְר הַזֹּהֵר וּפְתַבֵּי הָאֵר"י ז"ל, בְּלוֹל עִם חֲסִידוֹת שֶׁל מְרֹן הַבַּעַשׁ"ט וְהָיוּ מִבְּטָלִים כָּל גְּזֵרוֹת רְעוֹת... וְלוֹ עֲמִי שׁוֹמֵעַ לִי, בַּדּוֹר הִרְעָה הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר, הָיוּ לְמַדִּים עִם תִּינוּק בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים סִפְר הַזֹּהֵר וְתִיקוּנִים וְלַהֲגוֹת בָּהֶן, וְהָיָה יִרְאָתוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמַתוֹ וַיִּתְקַיֵּם.

ו) הַשְּׂרָאת הַשְּׂכִינָה בְּצִוּוֵי הַצְּדִיקִים זי"ע

כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר (תִּיקוּן ו'), שֶׁהַקֶּב"ה מְשַׁרְה שְׂכִינָתוֹ עַל צִוּוֵי הַצְּדִיקִים, וְעַלֵּינוּ לִידַע שֶׁיֵּשׁ כָּאֵן הַשְּׂרָאת הַשְּׂכִינָה, כִּי אֲנַחְנוּ בְּלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י זי"ע נַחֲשָׁב לָנוּ כְּמוֹ שְׂזָכִינוּ לִהְיוֹת בְּצִוּוֵי הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע, כִּי בְּלוּמֵדֵנוּ תוֹרַת הַתְּנָא מִמְּשִׁיכִים נִשְׁמָתוֹ אֵלֵינוּ.

וְאָמְרוּ חז"ל בְּיַבְמוֹת (צו"ב - צו"א): ...אֵזֶל ר' אֶלְעָזָר אָמַר לְשִׁמְעֵתָא בִּי מִדְּרָשָׁא, וְלֹא אָמְרָה מִשְׁמִיָּה דְּרַבִּי יוֹחָנָן. שְׁמַע רַבִּי יוֹחָנָן אִיקְפֵּד. ... וְרַבִּי יוֹחָנָן מֵאֵי טַעְמָא קְפִיד כּוֹלֵי הָאֵי? דְּאָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: מֵאֵי דְכָתִיב "אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים" וְכִי אָפְשָׁר לוֹ לְאָדָם לְגוֹר בְּשָׁנֵי עוֹלָמִים? אֶלָּא אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן שְׁיֵאמְרוּ דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה. דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוֹם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי: כָּל תַּלְמִיד חֲכָם שְׁאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה - שְׁפִתוֹתָיו דוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר. אָמַר ר' יִצְחָק בֶּן זְעִירָא וְאִיתִימָא שְׁמַעוֹן נְזִירָא: מֵאֵי קְרָאָה? "וַחֲפָף כַּיִּין הַטוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפִתֵי יְשָׁנִים". כְּכּוֹמֵר שֶׁל עֲנָבִים. מֵה כּוֹמֵר שֶׁל עֲנָבִים כַּיִּין שְׁמַנִּיחַ אָדָם אֶצְבְּעוֹ עָלָיו מִיַּד דּוֹבֵב, אֵף תַּלְמִידֵי חֲכָמִים כַּיִּין שְׁאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁפִתוֹתֵיהֶם דוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר".

ויב ופרש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני – דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל בשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת

עֲרֵבָה שֶׁל שָׁעָה

ט

ועל אחת כמה וכמה שְׁצָרִיךְ לְלַמּוֹד אֶת תּוֹרַת הַרְשָׁב"י עַל צִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת רוּחַ, שֶׁהוּא בֶּעַל הַמִּימְרָא, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר כְּמָה גְדוֹל כַּח הַלּוּמִד זֶהר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְעוֹרָר וּמְפַעִיל וּמְמַשִּׁיךְ אֶת נַשְׁמַת הַרְשָׁב"י עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם, מִמַּשׁ כִּפְשׁוּטוֹ, לְרַחֵם עֲלֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּגְּמָרָא (סְפָה דַף מ"ה ע"ב): **וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יָכוֹל אֲנִי לִפְטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם כּוּלוֹ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה וְאֶלְמְלִי אֶלְעָזָר בְּנֵי עַמִּי מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְעַד עַכְשָׁו וְאֶלְמְלִי יוֹתֵם בֶּן עֲזִיָּהוּ עַמְּנוּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוֹפוֹ וְאָמַר חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה מִשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי רְאִיתִי בְּנֵי עֲלִיָּה וְהֵן מוֹעֲטִין אִם אֶלְף הֵן אֲנִי וּבְנֵי מֵהֵן אִם מֵאָה הֵם אֲנִי וּבְנֵי מֵהֵן אִם שְׁנַיִם הֵן אֲנִי וּבְנֵי הֵן.**

וּבַמְדַרְשׁ רַבָּה (בְּרֵאשִׁית ל"ה, ב.) הֵבִיאוּ רַש"י זי"ע עַל הַפְּסוּק (נח פָּרָק ט' י"ב) "זֹאת אוֹת הַבְּרִית... לְדוֹת עוֹלָם". דָּרְשׁוּ לְדוֹת נִכְתָּב חֹסֵר שְׁיֵשׁ דּוֹרוֹת שֶׁלֹּא הֵצְרָכוּ לְאוֹת, לְפִי שֶׁצַּדִּיקִים גְּמוּרִים הָיוּ כְּמוֹ דוֹרוֹ

שֶׁם בְּלוּמִדִּים, וְעוֹמְדֵת שֵׁם, וְכַף שְׁפִיר אֲמַרְיִנֵן דָּר בְּב' עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַנִּצְחָי וּבְזֶה הָעוֹלָם, גַּם נִתְלַבְּשֵׁת בְּגוּף בְּקָבֵר בַּהֲבֵלָא דַּגְרָמִי, כִּף אֲמַרוּ שְׁפִתוֹתָיו דּוּכְבוֹת בְּקָבֵר, שְׁנִתְלַבְּשׁ בְּגוּף בְּקָבֵר עַב"ל, (וְעַיֵן עוֹד בְּיַעֲרֹת דְּבִשׁ, חֶלֶק רֵאשׁוֹן – דְּרוֹשׁ ט"ז).

וּיְגוּ וְכַתְּבַת הֵבֵן אִישׁ חַי (בְּדְרוּשִׁים פְּרִשְׁת מִטוֹת ד"ה הַחֲלִיצוּ מֵאִתְּכֶם) בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, בְּעוֹבְדָא דְּבַעַל מְדַרְשׁ שְׁמוּאֵל שְׁכַל אָדָם הָאוֹחֵז בְּמִדָּה טוֹבָה שֶׁהִיָּה צַדִּיק מִצַּדִּיקִים הִרְאִשׁוּנִים אוֹחֵז בָּהּ מְאֹד, יִזְכֶּה שְׁתַּתְּעֵבֵר נֶפֶשׁ אוֹתוֹ צַדִּיק אֹתוֹ לְעוֹזְרוֹ. וְלִכֵּן כְּשָׁבָא הָרַב בֶּעַל מְדַרְשׁ שְׁמוּאֵל אֶצֶל רַבְּנֵי הָאֲרִיז"ל, קָם מִפְּנֵי וְאָמַר לוֹ, לֹא מִפְּנֵיךְ קָמְתִי, אֶלְא מִפְּנֵי רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֶאִיר שְׁבָא עַמְף, בְּשִׁבִיל שְׁעֲשִׂית אוֹתוֹ הַיּוֹם מִצְוָה שֶׁהִיָּה נֹזֵר בָּהּ רַבִּי פְּנַחֵס בֶּן יֶאִיר מְאֹד, עַב"ל.

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

שֶׁל חִזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עַב"ל. וְעַל יְדֵי שְׁנַלְמֵד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ נִזְכָּה בְּכַח הַתּוֹרָה¹ לְהַמְשִׁיךְ אֶת נְשֻׁמַּת הַרְשָׁב"י לְדוֹרְנוֹ מִמֶּשׁ, וּבְזֶה מִיַּד נִגְאָל.

וְאֶפִּילוֹ בְּדוֹרְנוֹ הַפְּשוּט בְּכָל רָגַע וּבְכָל מְקוֹם תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י² - וְלִזְנוּת לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת, וּבְנוֹדָאֵי הַרְשָׁב"י

וידן ובהצטרף יחד כוח התורה שהיה דורו של חזקיהו המלך שכמעט ונעשה משיח עם כוחו של הרשב"י זי"ע שאמר לפטור את כל העולם מן הדין בוודאי יבוא תיכף משיח בב"א אכ"ר.

וטו) כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פִּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל שֶׁכָּל תַּלְמִיד חֶכֶם שְׁאוּמְרִים דָּבַר תּוֹרָה מִשְׁמוֹ בְּעוֹלָם הָאֵל, שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר וַיֵּשׁ לוֹ הַנְּאִה וְנַחַת רוּחַ כְּשׁוֹתָה יֵין קוֹנֵדִיטוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בִּירוּשָׁלַמִי מִסֻּכַּת שְׁקָלִים... כְּתוּב בְּסִפְרִים שֶׁפַּעַם אַחַת הָיָה שָׁמֵד וְנִגְלָה מוֹזֵה־מַלְאָכִים אֲלֵשִׁיף ז"ל בְּהַקִּיץ, וְהַצִּיל לְאַחַד מֵתוֹף הַהַפְּכָה, מִפְּנֵי סִבָּה שְׁהָיָה לוֹמֵד סִפְרוֹ בַתְּמִידוּת, עַב"ל. - וּבְסִפְרֵי תּוֹרָה וְחַיִּים לְהַרְי"ח הַטּוֹב זי"ע (מַעֲרַכַת חַת), כְּתוּב: אִם אוֹמְרִים חֲדוּשִׁים שֶׁל תַּלְמִיד חֶכֶם שֶׁכָּבַר בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הָרִי הוּא בָּא מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְאוֹתוֹ מְקוֹם כְּמִבּוֹאֵר בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (חֲלֵק ג' פְּרָשַׁת פְּנַחַס דָּף ר"ב ע"א), וְז"ל: שְׁמַעוּ חַד קָלָא דְהוּא אָמַר, פְּנוּן אֲתַר, פְּנוּן אֲתַר לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, דְּאִיהוּ גַבְיִיכוּ. דְּתַנִּינָן, דְּכָל אֲתַר דְּצִדִּיקָא אֲתַחֲדָשׁ בֵּיה מַלְי דְּאוֹרֵייתָא, כִּד אִיהוּ בְּהוּוּא עֲלָמָא, פְּקִיד לְהוּוּא אֲתַר, וְאֲתִי לִיָּה לְגַבִּיָּה. וְכָל שָׁפָן כִּד שְׂרָאן בְּגוּוּיָה צִדִּיקָא אֲחֲרֵינוּן. לְחֲדַתָּא בְּהוּוּא אֲתַר, דְּאֲמַרִּין מַלְי דְּאוֹרֵייתָא. בְּגוּוּנָא דָּא דְּהוּוּא אֲתִי רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְמַפְקֵד לְאַתְרֵיהּ, וְאֲשַׁכַּח אֲלֵינוּ צִדִּיקָא מְחַדְתִּין מַלִּין דְּאוֹרֵייתָא, וְאֲתַחֲדָשׁ כְּמַלְקָדְמִין, הוּוּא מְלָה דְּרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר קַמֵּיהּ.

תרגום הזהיר: שָׁמַעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר פְּנוּ מְקוֹם פְּנוּ מְקוֹם לְרַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, שְׁהוּא בָּא אֲצַלְנוּ, שְׁלַמְדָנוּ, דְּבְכָל מְקוֹם שֶׁהַצִּדִּיק חֲדָשׁ בוֹ דְּבָרֵי תּוֹרָה, כְּאֲשֶׁר הוּא בְּעוֹלָם הַהוּא וְהָעֲלִיּוֹן פּוֹקֵד לְאוֹתוֹ מְקוֹם וּבְעוֹלָם הָאֵל וְכָל שָׁפָן שְׁשׁוֹרִין בוֹ צִדִּיקִים אֲחֵרִים לְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ מְקוֹם, וְלוֹמְדִים שֵׁם תּוֹרָה, כְּעֵין זֶה הֵנָּה בָּא רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר לְפַקֵּד מְקוֹמוֹ, וּמִצָּא אֵלָיו הַצִּדִּיקִים מְחַדְשִׁין דְּבָרֵי תּוֹרָה וְנִתְחַדָּשׁ אוֹתוֹ דְּבַר תּוֹרָה שְׁאֲמַר מִלְּפָנֶיךָ, רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, עָתָה מֵתְחַדָּשׁ לְפָנֶיךָ בָּאן.

זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע גדולי ישראל בכל הדורות הפירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר, שמבטל כל מיני פּרעניוּת וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא. והזהר הקדוש מגן ומציל ומסוכך בצלא קדישא – **כְּאִמְרָם ז"ל** (ירושלמי יבמות ע"ח), (תהילים פֶּרֶק ק"מ ח) "סִכַּתָּה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נִשְׁקָה." ובו נצל ממלחמת גוג ומגוג¹⁰.

ומבאר בתקוני הזהר (תקון שתיתאה דף כ"ד ע"א, ובתקוני זהר המחולק

לימות השנה, [בשני פרקים], בהוצאת מפעל הזהר העולמי, נמצא בלימוד ליום כ"ו חשון עמוד

על ידי הפצת ספריי זוכה לישוב במחצתו בעולם הבא: המןפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה וישוב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה וישוב במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע). – **הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק:** בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחסידים", מ"ע סי' אות ריו). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

טז] וכידוע סעודה שלישית מצילה ממלחמת גוג ומגוג, והוא בזכות יעקב אבינו ע"ה – בח התורה, ויעקב מלא בויו, הוא רמוז לתורת הסוד, ובלמודה נגאל בקרוב (כמובא ברש"י על התורה וקרא פרק כ"ו מ"ב) וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר. – בחמשה מקומות נכתב מלא ואלהיו חסר בחמשה מקומות יעקב נטל אות משמו של אלהיו ערבון שיבוא ויבשר גאלת בניו. והבן.

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

קי"א), שֶׁבְּשַׁעָה שְׁאֵלֶיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּלְחַבְרָיָא קְדִישָׁא שְׁעָמוּ וְלָמַד עִמָּהֶם סִתְרֵי תוֹרָה בְּעֵינָן תַּקּוּנֵי נְשִׁמוֹת, יִצְאָה בֵּת קוֹל מְשֻׁמִּים וְאָמְרָה לָהֶם "כִּמָּה רַב פְּחוּ וּקְדַשְׁתּוּ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם", וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאָמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, "וְכִמָּה בְּנֵי נֶשָׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהָאֵי חַבּוּרָא דִּילְךָ כִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ, וְקָרְאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ". וּבַלְשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ: כִּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֶּה הַחַבּוּר שֶׁלְךָ כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזִכּוֹתוֹ יִתְקִים הַפְּסוּק "וְקָרְאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ" - הַמְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ לְתַקּוּנֵי זֵהָר, שֶׁכָּל הָעוֹסֵק בְּסִפְרָא זֶה מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרוֹ, וְעָלִיו אֹמֵר הַקֶּב"ה: פָּאֵלוּ פְּדָאֵנִי לִי וּלְבָנֵי מִן הַגְּלוּת וְכוּ'. כִּי כֵּן גָּזַר הַבּוּרָא שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְּנוּז עַד סוּף יוֹמֵיָא דְּבְּגִינָה יְבוֹא דְּרוּר, כִּי סִגְלָה זֶה בּוּ וְלֹא בְּזוּלְתּוֹ. - בְּרָאוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּרוּחַ קְדִישׁוֹ עֵינָן זֶה, צִוָּה לְרַבִּי אֲבָא לְכָתֵב סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדֶרֶךְ הָעֵלֶם לְהִיּוֹתוֹ מְצַנֵּעַ לְמִשְׁמֶרֶת עַד דָּרָא בְּתַרְאָ קָרִיב לְיוֹמֵיָא מְלִפְאֵי מְשִׁיחָא, כְּדֵי שֶׁבְּזִכּוֹת הַמִּתְעַסְקִים בּוּ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּיָמֵינוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם כִּנּוֹכַר בְּפִרְשֵׁת וַיְחִי (דף ר"ז), עַל דָּא כְּתִיב: קַח צְנֻצָּנֹת אַחַת וְתֵן שְׁמָה מְלֵא הָעֹמֵר מִן כּוּ' לְמִשְׁמֶרֶת, לְאַצְנְעוּתָא, וְהֵבֵן זֶה מְאֹד. (הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטָּל זֵלָה"ה בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת).

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

כג

והכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לצץ חיים). וכתב מהר"א אזולאי זי"ע וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעגן ראשון נהר כ"ד). - וכתב בפרי עץ חיים (שער העמידה, הג"ה מרנ"ש): ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש כח בידם להגן על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועין עוד תיקון"ז לרמח"ל תיקון ח').

ומי לנו גדול כהרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה (אשר אמר עליו קדוש ה' הגר"א זי"ע דאלו היה חי בדורו היה הולך רגלי לקבל פניו הטהורים - מהלך של אלפים קילומטר) ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לקרב את הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע

דָּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה
הַזֹּאת וַיְהִיָּה לוֹ לְזִכּוֹת כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל
אֶחָד בְּמִקְוֹמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דָבָר קָשֶׁה הוּא כָּלֵל."

גַּם אֲצֵל תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וּמְמַשִּׁיכֵיו מְצִינּוּ חֲבִיבוֹת
מִיַּחַדָּת לְלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד, כְּבוֹד הָרַב הַקְּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי
יִצְחָק אֵיזִיק מְזִידִיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הַעִיד עַל עֲצֻמוֹ
וְאָמַר: לְמַדְתִּי וְשֵׁנִיתִי ה"פְּרִי עֵץ חַיִּים" מֵאָה וְאֶחָד פְּעָמִים.

וּבְדָגֵל מַחְנֵה אֶפְרַיִם (פְּרֻשֶׁת שְׁמִינִי): וְזֶהוּ דֶרֶשׁ דֶּרֶשׁ מִשָּׁה, הִיָּנוּ
כְּשִׁתְּגַלְגַּלָּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאֵיתָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הִיא בְּחִינַת מִשָּׁה),
וַיִּדְרֹשׁ מֶה שֶׁדֶּרֶשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הִיָּנוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סִפָּר
הַזֶּה, אִזּוֹ וְהֵנָּה שַׂרְף, הִיָּנוּ שִׁתְּבַטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא
יְהִיָּה הַגְּאֻלָּה שִׁיבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן סְלָה וְעַד.

וּבִסְפָר אֹרֹר יִשְׂרָיִם מִירָא דְכִיָּא שְׁכַתְּבָ: קֶדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ
תִּתְגַּבֵּר מִיָּנוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן בְּעוֹלָם. הָעֵצָה לָזֶה
לְהַזְהֵר בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַלְלוּ, הָאֶחָד לֵאמֹר בְּכָל יוֹם זֶהוּ אֶרֶץ
עַל פִּי שְׁאִינוּ מִבֵּין מֶה שְׁאוֹמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהוּ מְסַגְּלַת
לְטַהֲרַת הַלֵּב.

וּמִקְדַּמַּת דְּנָא מְצִינּוּ לְרַבְנּוּ הָאֶר"י ז"ל עֲצֻמוֹ בְּשַׁעַר רוּחַ
הַקְּדוֹשׁ (דף י"ב) שֶׁאָמַר לְמַהֲרָא הַלְלוּי "שִׁילְמִד בְּזֶהוּ דְרָךְ בְּקִיאוֹת
בְּלָבָד בְּלֵי שְׁיַעֲמִיק בְּעִיוֹן מ' אוֹ נ' עֲלִים בְּכָל יוֹם וְשִׁיקְרָא בְּסִפָּר
הַזֶּהוּ פְּעָמִים רַבִּים", וּבִסְפָר שְׁבַחֵי הָאֶר"י (הַנִּד"מ עֲמוּד נ"א) כְּתַב שֶׁנִּתֵּן
תִּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם עֲשֶׂרָה דְפִים מִסְפָּר הַזֶּהוּ

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

כה

הַלְשׁוֹן לְבַד בְּלִתי שׁוּם הַבְּנָה, וְהוּא הוֹבֵא בְּסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאָר"י דְּפוּס יֵשׁן שְׁנַתָּן תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לְלַמְדוֹ בְּכָל יוֹם ד' אוֹ ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים עֲרֵךְ סֵפֶר הַבְּהִיר) הִבִּיא מְשֻׁמִּיָּה דְרַבְנֵי הָאָר"י שְׁנַתָּן תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמֵר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זֶהֱרָה, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגַּה"ק מִקְּאֻמְרָנָא בְּסֵפֶר נְתִיב מִצּוֹתֶיךָ (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְתַב שָׁם שְׁגָם הַגַּה"ק מוֹרְנוּ הָרַב צְבִי הִירֶשׁ מִזִּידְטְשׁוּב נְהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינּוּ לַהַגַּה"ק מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי פִּנְחָס מִקְּאֻרִיץ (אִמְרֵי פִּנְחָס הַנִּמְ"ח ח"א עֲמוּד רס"ד) שְׁצָרֶיךָ לֹמֵר ב' אוֹ ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, וְעַיִן עוֹד הַמַּעֲשֶׂה הַנּוֹרָא הַמּוּבָא בְּסֵפֶר בֵּן בֵּיתִי עַל אֲבוֹת, וְאִין כֵּאֵן מְקוֹמוֹ לְהָאָרִיךְ.

וְהַגָּם דְּבַהֲיוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֶּהֱרָ לֹא יָדַע מֵאִי קָאָמֵר, כְּבָר כְּתַב הָרַב חִיד"א בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבָּע (אוֹת מ"ד) "לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהֱרָ מְרוֹמָם עַל כָּל לַמּוֹד בְּשָׁגָם לֹא יָדַע מֵאִי קָאָמֵר, וְאִף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיַתּוֹ הוּא תִּקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסֵפֶרוֹ שֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים שָׁם, וְעוֹד בְּשׁוֹר"ת חִיִּים שְׂאֵל ח"א סִימָן ע"ה סוּף אוֹת ב'), וּמִקְדָּמַת דְּנָא כְּבָר כְּתַב מְעִין זֶה מְהוֹר"י צְמַח בְּסֵפֶרוֹ לְחָם מִן הַשָּׁמַיִם בְּסֵדֶר הַלַּמּוֹד דְּלִיל שְׁבוּעוֹת (דָּף ל"א רִישׁ ע"ב), וְהַרְמַח"ל בְּשִׁלְהֵי קוֹנְטְרַס דְּרֵךְ עֵץ חִיִּים. [וְעַיִן עוֹד בְּסֵפֶר זִכְרֵיהֶם לְחִיִּים לְהַגָּאוֹן רַבִּי חִיִּים פִּלְאגִי ח"ב דָּף ע' ע"ד, וּבְשׁוֹר"ת אִפְרָקְסֵתָא דְּעַנְיָא סִימָן ע"ד].

וְכְתַב הָרַמ"ק: וְלָזָה הַסֵּפֶר יִקְרָא סֵפֶר הַזֶּהֱרָ מִפְּנֵי הַשְּׁפָעַת הָאוֹר הַהוּא מְהוֹזְהָר הָעֲלִיוֹן, וְדָרְךְ אֹרוֹ מְשֻׁפְּיעִים בְּהַשְּׁגָחָה אֱלֻקִּית

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

כָּל הַמִּתְעַסְקִים בּוֹ", שֶׁהִיָּה אֹרֹךְ וְשִׁפְעַ עֲלֵיוֹן" מֵהַדְּעַת מוֹשְׁפַע בְּרָזִי תוֹרָה דְּהֵיִינוּ רָזִי וְסִתְרֵי תוֹרָה וְכוּ' כִּיּוֹן שְׁנִשְׁפַּע מִשָּׁם אֶתְקָרִי הַחֲבוּר הֵזָה סִפְרֵ הַזֶּהר, כְּלוֹמֵר שְׁנִשְׁפַּע מֵהַזֶּהר הֵהוּא (הַרְבַּ מִּשֶׁה קוֹרְדוּבִירוּ, דַּע אֶת אֲלָקֵי אֲבִיךָ, ב').

בֹּא וּרְאֵה מֵה דְּכָתַב הַמְּקוֹבֵל הַצַּדִּיק רַבִּי יַעֲקֹב צֶמַח זצ"ל (מִתְלִמִּידֵי הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ זי"ע) בְּהַקְּדַמְתוֹ לִסְפֵר **קוֹל בְּרָמָה**: רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנִיָּה, **לְפִי שְׂאִינִם עוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זֹאת הַמְּמַהֲרֵת אֶת הַקֶּץ, וְלֹזֶה אֵין מְשִׁיחַ בָּא שְׂיֵאמֵר לָהּ ה' אֲזוּ מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה וְכוּ' עַל בְּנִיָּה כִּי אֵינְנוּ, כְּלוֹמֵר שְׂכוּוֹן שְׂבִיאת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיָה בְּתִשׁוּבָה וּבַעֲסַק הַזֶּהר וּבְחֻכְמַת הַקְּבֵלָה^ט, וְאֵין בְּנִיָּה עוֹסְקִים בָּהּ כִּי אִם אֶחָד מְעִיר וְשִׁנִּים מִמְשַׁפְּחָה כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ כְּרָאוּי בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בַּעֲסַק הַתְּלִמוּד, וְלִכֵּן אֵינְנוּ, כִּי אֵין בְּנִיָּה מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ.**

יזו] הַשֵּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ: וְיִדְוַע שְׂאֵמֵר לְבָנָיו שְׂכָל מִי שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם חֻכְמַת הַקְּבֵלָה לֹא טַעַם טַעַם יִרְאֵת חֻטָּא מִיּוֹמִיו (עֵינִן ב' עֲשֻׂרָה מְאֻמְרוֹת). וְכֵן כָּתַב הַגָּר"א ז"ל: הָעוֹסְקִים בְּרִמּוֹ וְסוֹד, אֵין יִצֵר הָרַע יְכוֹל לְהַתְּגַבֵּר בָּהֶם. (פִּירוּשׁ הַגָּר"א עַל מִשְׁלֵי ה', יח).

יח] וּבִתְיֻקוֹנֵי זוֹהַר (בְּהַקְּרָמָה דף ה' ע"ב): דְּרַגָּא שְׂבִיעֵא בִירֵאֵת ה', כָּל מֵאֵן דֹּאֵית בִּיהַ יִרְאֵת ה' לִית לִיהַ חֲסֵר הַדָּא הוּא דְכָתִיב יִרְאוּ אֶת ה' קְדוּשֵׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאֵיו... דְּרַגָּא תְּמִינָאָה בִירֵאֵת ה' לְמַהוּי לִיהַ בִּשְׁתַּ אַנְפִּין... וּמֵאֵן דְּלִית בִּיהַ בִּשְׁתַּ אַנְפִּין אֹוקְמוּהַ מֵאֲרִי מוֹתְנִיתִין, בּוּדָאֵי שְׂלֵא עֵמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינֵי. (עֵיין שֵׁם)

יט] וּבִסְפֵרוֹ קְהֵלֵת יַעֲקֹב כְּתִיב: וּמָה גַם בְּדוֹרְנוּ זֶה עֵתָה שֶׁהוּא דְרָא בְּתִרְאָה וְצָרִיךְ לְהַתְּגַלוֹת בּוֹ חֻכְמַת הָאֲמֵת כְּדִי שְׂיִבֹא מְשִׁיחַ.

(ז) כָּל תְּמִימֵי דֶרֶךְ הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֹּהֵר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ

קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ הַגָּדוֹל זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה [הַגֵּר"א], שְׁחֲלִילָה לֹאמֹר
 שֶׁהַסּוּד הָאֲמֵתִי יִסְתַּר הַדִּין הַמְּסַפֵּם לְהִלְכָה פְּסוּקָה, רַק
 שֶׁהָאֲחֵרוֹנִים לֹא יָרְדוּ לַעֲמֹק הַחֲכָמָה הַזֹּאת. (עֲלִית אֵלָיָהוּ עַל הַגֵּר"א). וְכַתֵּב
 בְּבֵאוֹר הַגֵּר"א שְׁבִיּוֹם הַכַּפּוּרִים חֲלוֹנוֹת הַתֵּבָה וְהוּא תְּשׁוּבָה אֲמָא
 עֲלָאָה פְּתוּחִים וְזֶהוּ שְׁכַתּוֹב מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יוֹם
 הַיְדוּעִים מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל, וּבְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אֵיתָא עַל הַתְּקוּנֵי
 זֶהר דְּאֵיהִי כְּגוֹנָא דְתַבַּת נַח וְכוּ' כִּיְדוּעַ. (הַקְדַּמַּת הַמוֹצֵיא לְאוֹר תְּקוּנֵי זֶהר
 מֵהַגֵּר"א). - וְרַבֵּנוּ הַגֵּר"א זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָיָה כְּאֶחָד מִן
 הַרְאִשׁוֹנִים ... וְכָל רַז לֹא אָנִיס לִיהַ ... כְּתַב פְּרוּשִׁים עַל הַזֶּהר
 הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲדָרָא רַבָּה קְדִישָׁא וְהַסְפָּרָא דְצַנְיַעוּתָא וְהַתְּקוּנֵי זֶהר,
 וּבְבֵאוֹרִים עַל הַשְּׁלַחַן עֶרְוָה מְבִיא מְקוּרוֹת מִדְּבַרֵי הַזֶּהר ... וְכָל
 תְּמִימֵי דֶרֶךְ הוֹלְכִים בְּתוֹרַת הַזֹּהֵר וּמֵאֲמִינִים בּוֹ. (הַקְדַּמַּת סֵפֶר זֶהר הַרְקִיעַ
 לְהַאֲדָמוֹר מֵרֵאשִׁית זְכַר צְדִיק לְבִרְכָה). - כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁמַלְמְדֵינָא אוֹתוֹ בְּבִטּוֹן אֲמוֹ
 כֵּן יֵשׁ יִכְלַת בְּיָדוֹ לְהַשִּׁיג. וּמִי שֶׁהָיָה יָכוֹל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה
 וְהוּא לֹא יִשְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיגוֹ, נִדוּן בְּדִינֵי קִשְׁיִין. (הַגָּאוֹן רַבֵּי אֵלִיָּהוּ מוּיִלְנָה,
 הַגֵּר"א, אֲבוֹ שְׁלֵמָה חֶלֶק כ"ד). - בְּרַעֲיָא מְהֵימְנָא וּבְתְּקוּנִים כְּתוּב: דְּבִזְכוּת
 הַזֹּהֵר יִגְלֶה מִלְכָּא מְשִׁיחָא. וּבְתְּקוּנֵי זֶהר (סוּף תְּקוּנֵי שְׁשִׁי, דָּף כד:). וְכַמָּה
 בְּנֵי נֶשֶׁא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילְקָה, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא
 בְּדָרָא בְּתַרְגָּא בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגִינֵיהּ (וּיְקָרָא כַה, י) וּקְרָאתֶם דְּרוּר
 בְּאַרְץ. עַד כָּאוֹ. [וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּ, רוּצָה לֹאמֹר

יעסקו ויחיו, מזה החבור שלה, כאשר יתגלה למטה בדור האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקיים "וקראתם דרור בארץ".

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו). הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.). - שאילתי ממנו: איך הדרך לצאת ידי חובתו השעור למוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה? והשיב: ללמד ספר הזהר ושערי אורה כדי להבין קצת הפנויים בזהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבבל ומסיע לענין אחר. (אבן שלמה פרק י"א אות ג.).

אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוח זצ"ל בשם רבו החפץ חיים זי"ע, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוזין, הוספות בבני יוסף).

רבנו החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמד זהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובהזדמנות אחת התבטא כי בחכמת הנסתר ישנן סגיות שלמות הקשות יותר מאלו שבנגלה, והיה מסביר כי בשל כך נקראת חכמה זו חכמת הקבלה, שכן אין להבינה אלא בקבלה, איש מפי איש עד אליהו, או ממי שקבל מאליהו.

ובספר מעשה איש, (עבודות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב

משמו: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה

כט

כְּשֶׁנִּשְׁאַל פֶּעַם מֶרֶן הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע עַל יְדֵי הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל הַלּוֹי וְוַאזְנֵר שְׁלִיט"א בְּאִשֶּׁר לְלַמֵּד סֵפֶר הַזֹּהַר לְמִי שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לַחֲכָמָה זֶה, הַשִּׁיב: "לְמַעַן הַלְמוּד - אֶסוּר, אֲךָ כְּדֵי לְדַעַת יִרְאַת אֱלֹקִים - מִתֵּר וְאֲף מִצּוּה גְדוּלָה, שֶׁכֵּן אִין לָךְ מֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָה הַמְלַהֲיָבִים כָּל כֶּף לִירְאָה כְּמוֹ מֵאֲמָרֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ". - וְכִשְׁנִכְנַס אֵלָיו פֶּעַם רַבָּה שֶׁל זְכוּרוֹן מֵאִיר, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמוּאֵל הַלּוֹי וְוַאזְנֵר (בַּעַל "שֶׁבֶט הַלּוֹי"). עַל הַשְּׁלַחַן הִזָּה מִנַּח סֵפֶר הַזֹּהַר נָטוּל כְּרִיכָה, הֶרֶב וְוַאזְנֵר שֶׁהִזָּה מְקַרֵּב לְרַבְּנוֹ, הַגִּיב: "נִרְאָה שְׁלוּמְדִים הַרְבֵּה בְּסֵפֶר זֶה" ... חִינּוּךְ עָלָה עַל פְּנֵי הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ. - וְאִזּוֹ שָׁאַל הֶרֶב וְוַאזְנֵר: "מִי הִזָּה רַבּוֹ שֶׁל הַגֵּר" אֲבָקְבֵלָה?". לְמִשְׁמַע הַשְּׁאֵלָה הַשִּׁיב רַבְּנוֹ בְּנִימַת שְׁאֵלָה: "וְכִי אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא הוּא רַבִּי רַע"? ... "אֵלּוֹ יְדַעֵנִי", הוֹסִיף, "הַחֲסִידִים בְּדוּרוֹ שֶׁל הַגֵּר" אֵל עַל כַּחוֹ הַגְּדוֹל שֶׁבְּחֲכָמָה זֶה, לֹא הִזָּה פְּרוּד הַלְּבָבוֹת שֶׁבִין הַכֶּתוּת גְּדוֹל כָּל כֶּף" ... - כַּעַת זְכִינוּ שֶׁתִּתְקַּים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְשָׁב" עַל יְדֵי אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב (תִּיקוּנֵי זוֹהַר תִּיקוּן ו' י"ד כ"ד ע"א) שֶׁבְּדוּר הָאֲחֵרוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ בְּלִימוּד הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ סִפְרֵי חֲסִידִים וְלִיטָאִים² שׁוֹמְעִים לְקוֹל ה' חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ הַנְּאֻמָּרִים עַל יְדֵי כָּל גְּדוּלֵי וְקְדוּשֵׁי הַדּוֹרוֹת מְהָאֲרִיז"ל וְתַלְמִידָיו, הַרְמַח"ל, הַגֵּר"א וְתַלְמִידָיו, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו, הָאוֹר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ, הַחִיד"א, הַבֵּן אִישׁ

[כו] בס"ד אָנוּ חַבְרֵתָא קְדִישָׁא סִפְרֵי לִיטָאִים וְחֲסִידִים בִּיחַד מוֹצִיאִים לְאוֹר מַחְדָּשׁ אַתְּ בִּיאוּרֵי הַגֵּר"א עַל הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר, יְהִי רַצוֹן שְׁחַפֵּץ ה' בְּיַדְנוּ יַצְלַח.

עֲרֵכָה שֶׁל שְׁעָה

חי ותלמידיהם^{כא}, רבי ישראל סלנטר, החפץ חיים, והחזון איש,

(עיין אור הזוהר ובגדולי ישראל והזוהר באריכות שהבאנו מלמעלה מאלף צדיקים קדושים

וטהורים) ולומדים זוהר הקדוש באהבה ובשמחה.

ח) אין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן והוא עקר תורת ישראל

מעין גנים (פ"א) לבעל "בני יששכר": התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית הגם שלא הגיע עדין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש^{כב}, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד הלא המה עסק העיון בש"ס ופוסקים, ועסק העיון בסודות התורה חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורותינו אלה אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ב ואילך על ידי אור שבעת הימים מרן האריז"ל הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו

וכאן עיין ב"זין הרקח" לרבי יהודה פתייא זי"ע בפרושו על האדרא וזטא (דף רפ"ז ע"ב), והביאו המתוק מדבש שם, בד"ה "רבי אבא יכתב", עיי"ש.

וכבו חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרת, נוצר חסד, פרק ד' משנה ב). אינו דומה חיות ותענוג ללמוד הנגלה כלמוד הזוהר והתקונים. ואמר על עצמו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, שהוא אין לו חיות ותענוג אפילו בלמוד הגמרא כמו מן הזוהר ותקונים (מדרש פנחס, ע"ב, אות ג).

ליַעקב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל וכו'. - ואומר אָנִי הַלְוָאִי שֶׁלֹּא הָיוּ מְקִילִין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִימוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְוָאִי הָיוּ מְלַמְּדִים דֶּרֶךְ לְתַלְמִידִים לַעֲסוֹק בְּחֲכָמָה הַלְּזוֹ, אֲזִי בּוֹדָאִי לֹא הָיָה שׁוֹם הַרְמַת רֹאשׁ לְחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחוּשָׁף מִפְּנֵי הָאוֹר; אַךְ שֶׁבְּעוֹנוֹתֵינוּ גָּרְמוּ שֶׁגַּם כַּמָּה וְכַמָּה מִצְדִּיקֵי הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דְּלֹתֵי הַחֲכָמָה בְּפָנֵי פְּרָחֵי הַכְּהוֹנָה, וְאָמְרוּ שֶׁלֹּא יִלְמְדוּ עַד שֶׁיְהִיוּ בְּעַלֵּי מַדְרָגָה וְרוּחַ הַקְּדוּשָׁה, הִנֵּה עָבוֹר זֶה נִשְׁאַרְנוּ עָרוּמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חֲשֻׁכוֹת הַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת הַפְּסִיל בַּחֲשָׁף הוֹלֵךְ, וּבְיָמֵינוּ בְּמַהֲרָה יִתְקַיֵּים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיֵּאָר לָנוּ. אַבְי"ר.

וְכַתֵּב בְּשַׁעַר יִשְׁשַׁכֵּר (מֵאֲמַר גַּל עֵינַי אוֹת י"ח): אֲשֶׁרֵי הָעַם לוֹמְדֵךְ וְאֲשֶׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְכֹאֲוֶרָה קֶשֶׁה דְּכִיּוֹן שֶׁהֵמָּה לוֹמְדֵי"ךְ לוֹמְדֵי זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה, וְכו'. אִיךְ קָרְאוּם בְּלִשׁוֹן עִם שֶׁהוּא מַדְרָגָה פְּחוּתָה כְּנֹדַע כו', אַךְ מִזֶּה הוּא נִרְאָה שֶׁגַּם אִישׁ פְּשוּט שֶׁלֹּא קִדַּשׁ עַצְמוֹ כָּל כֶּף בְּמַעֲלוֹת הָרְאוּיִים לְלִמּוּד, מִכָּל מְקוֹם יִקְרַב אֶל הַחֲכָמָה הַהִיא בְּפֶרֶט בְּסוּף יוֹמֵיָא אֲלֵין שֶׁבְּזֶה תִּלְיָא הַתְּקַרְבוֹת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וּלְגַדֵּל חֲבִיבוּתָהּ נִסִּים בְּדַבְרֵי הַכֶּף הַחַיִּים (סִימָן כ"ה ס"ק ע"ה) אֲשֶׁר כָּתַב בְּשֵׁם הָרַב מִשְׁאֵת בְּנֵימִין זצ"ל (סִימָן ס"ב דָּף ז"ן עמוד א'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַדֶּרֶךְ הַשְּׂנֵי לִילָךְ אַחֲרֵי רוֹב בְּנֵין וּמִנְיָן, הָרִי לְפָנֶיךָ סֵפֶר הַזוֹהַר שֶׁהוּא שְׁקוּל יוֹתֵר מִכָּל הַמְּחַבְּרִים שֶׁאַחַר חֲתִימַת הַתְּלִמּוּד, וְאִם

יהיו כל המחברים בכף מאזנים אחד וספר הזוהר לבדו יעלה בכף שניה, מכריע הוא את כולם, והרי עדיף מרב בגנו, וכמו שכתב הבית יוסף זי"ע דאזלינן בתר הזוהר נגד שאר המחברים עכ"ל.

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: - ישמרך

השם - וכן בגימטריה - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזוהר

הקדוש ישמרנו השם תמיד ובפרט ממלחמות גוג ומגוג - אדום ופרס].

ט) "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: **בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"** כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו. - הלואי שנזכר להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתיו". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו ויקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.